

σαμάρι φέρει, ἄλογον δὲν εἶναι, γράμμα γράφει, παππᾶς δὲν εἶναι (ὁ σιάλιαχος). 5) Εἰς Пословица (παροιμία), ἐν εἶδος ἐπικοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος ἐκφραζομένου ἐν μεταφορικῇ μορφῇ ὡς, „κοῖτο копай яма другому, тоῖ самъ пада въ нея“ — ὁ σκάπτων λάκκον ἄλλῳ, μόνος πίπτει εἰς αὐτόν, καὶ „сърдитъ попь, празна му торбичка“=κακιομένος παππᾶς, ἄδειος ὁ τορβάς“.

Τὸ τεχνικο-φιλολογικὸν ἔπος ἔχει τὸν ποιητὴν (твореца, автора) γνωστὸν, τὰ δὲ εἶδη αὐτοῦ εἰσὶ, 1) басня (μῦθος), οὐ τὸ περιεχόμενον ἐστὶν ἠθικὴ διδασκαλία διὰ στιχουργίας ἢ μῆ. Τοιοῦτοι μυθοποιοὶ ἦσαν ὁ Αἰσωπος, ὁ Λαφοντὲν παρὰ τοῖς Γάλλοις, Лесингъ παρὰ τοῖς Γερμανοῖς καὶ Крыловъ, Химницеръ καὶ Димитриевъ παρὰ τοῖς Ῥώσοις. 2) Баллада (ἰταλ: ballata), ἧς τὸ περιεχόμενον ἐστὶν ἱστορικὰ συμβεβηκότα ἐκ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ἡ μορφή τῆς ἐκφράσεως αὐτῆς ἐστὶν στιχουργία ἐν διηγήματι φανταστικῷ. Αὕτη ἔχει τὴν καταγωγὴν αὐτῆς πρὸ τοῦ ἵπποτικοῦ τάγματος, τῷ XIIῳ αἰῶνι ἦν ἄσμα μετὰ χωροῦ, καὶ τῷ XIVῳ αἰῶνι ἐπικὸν-ἐθνικὸν ἄσμα ἐν Ἑγγλῖα καὶ Шотландия. Παρὰ τοῖς Ῥώσοις Балладисти поети εἰσὶν ὁ Жуковский, Пушкинъ, καὶ Лермонтовъ. 3) Поема (Ποίημα), τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ζωὴ τῆς κοινοῦνίας χρησιμεύουσα ὡς κάτοπτρον. Αὕτη ἔχει μορφήν ἢ ἀπλῆν (Проста), ὡς ὁ Τηλέμαχος τοῦ Φενελῶνος ἢ στιχουργικὴν (Стихотворна), ὡς ἡ Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια. Ἡ ἱστορία τοῦ Ποιήματος (Поэмата) εἶναι γνωστὴ τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν περίοδον τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Поемаς ἄρχεται ἡ ψευδοκλασσικὴ περίοδος. Ὁ Байронъ Ἕλλησιν ἔδωκε τὴν νέαν διεύθυνσιν τῆς Поемаς. 4) Романъ (Μυθιστόρημα σὺν ἀπλῷ λόγῳ ἔχον δι' ἀντικείμενον τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ζητεῖ νὰ εὕρῃ τὸ ὠραῖον, τὸ ἠθικόν, τὸ ὑψιλόν, τὸ ἰδανικόν κτλ.) 5) Повѣсть (διήγημα). 6) Идилія (ἢ ἐν